

det kunne være meget nyttigt at få belyst i de kommende par måneder.

Så vil jeg også sige en ting, og det er nok ikke noget, som regeringen kan belyse så meget, men jeg synes heller ikke, man skal være bange for at sige til forældre, at de i høj grad også har et ansvar, og at de skal leve op til det ansvar.

I den forbindelse har jeg lyst til at slutte af med at sige, at jeg som byrådsmedlem i Ringsted for tiden tager ud på nogle skoler og er med til at prøve at få etableret noget, der hedder skolebestyrelser, og det har jo også noget med forældrene at gøre. Jeg må sige, at jeg synes, det er beskæmmende, at vi på enkelte skoler oplever, at der ikke engang er så mange forældre til stede ved disse forældremøder, at der kan dannes en skolebestyrelse. Om det så skyldes, at forældrene har travlt, eller om det er sådan en fuldstændig opgiven over for alt og alle, ved jeg ikke. Jeg synes bare, at jeg sidder og er utrolig skuffet. Jeg havde gerne set, at man stod i lange rækker for at komme ind i den skolebestyrelse, der er med til at danne hele rammen om ens barns skolegang.

Jeg kan se, tiden er udløbet og formanden er utålmodig.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

I den sidste tid har vi jo set en del eksempler på, at man har påstået, at der har været lavet lovsjusk her i Folketinget, og vi har også set forskellige politikere optræde i diverse medier med påstande om lovsjusk, men når vi så spørger lidt til det, viser det sig jo, at det i visse tilfælde måske ikke så meget er lovsjusk, men snarere skyldes, at de pågældende politikere simpelt hen lider af hukommelsestab.

Derfor vil jeg spørge hr. Poul Nødgaard, om hr. Poul Nødgaard ikke kan huske, at han stemte for en nedsættelse af satsen for børnefamilie-orloven fra 80 pct. gennem en ordning, hvor den først blev nedsat til 70 pct. og senere til 60 pct., hvor den er nu.

Det har hr. Poul Nødgaard stemt for, og hr. Nødgaard skal ikke sige, at det var lovsjusk fra hr. Nødgaards side, for bl.a. af Enhedslisten fik hr. Nødgaard at vide både fra talerstolen og ved alle andre lejligheder, hvad konsekvensen ville være.

Nu står hr. Nødgaard så og beklager sig over, at satsen er for lav, og det er da interessant, men det fik hr. Nødgaard altså allerede at vide dengang.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Ja, én ting er, hvad man siger i dag, og en anden ting er, hvad man gør, når man i øvrigt agerer i Folketingssalen. Så jeg vil spørge hr. Poul Nødgaard, om han heroppefra kan bekræfte, at Dansk Folkeparti mener, at der kun skal udbetales to børnefamilieydelse pr. familie, og at familier med mere end to børn derfor skal fratages penge, hvis hr. Poul Nødgaards parti får magt. Og jeg vil bede hr. Poul Nødgaard om at beskrive rimeligheden i dét over for f.eks. familier med trillinger og firlinger.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Lad mig tage det sidste spørgsmål først:

Det er rigtigt, at Dansk Folkeparti faktisk er indstillet på, at der kun skal ydes børnetilskud til to børn, men det, vi allerhelst ser, er, at alle børn får et skattemæssigt personfradrag, ligesom alle voksne skatteydere får det, og at det personfradrag i de tilfælde, hvor et barn ikke udnytter det, så overgår til moderen eller faderen.

Det var svaret til hr. Jan Petersen.

Så vil jeg sige til hr. Bruno Jerup:

Det er korrekt, men man må jo ikke glemme, at forslaget om at nedsætte familieydelsen fra 80 pct. til 60 pct. var et regeringsforslag. Og vi er jo samlet her i dag for at debattere og ikke for at angribe hinanden – sådan har jeg i hvert fald forstået det – og regeringen er jo også selv gået ind for at nedsætte den til 60 pct.

Men jeg går ud fra, at i de kommende 2½ måned vil det også blive vurderet i regeringen, om der måske er mulighed for at lempe den 60 pct.-regel, og så har jeg altså her givet udtryk for, at vi heller ikke er afvisende over for dét.

Så lad os dog ikke stå her og klandre hinanden for, hvem der har stemt for hvad. Nu er det fremtiden, det drejer sig om, ikke fortiden.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jamen så vil jeg spørge hr. Poul Nødgaard, om hr. Nødgaard ikke er enig med mig i, at hvis man f.eks. har tre eller fire børn og ikke kun to, har man altså også flere forpligtelser og dermed også flere udgifter, og at det måske netop var dem, der har fire børn, der skulle have, frem for dem, der kun har to børn?

Er hr. Nødgaard ikke enig med mig i den simple matematik, at det altså er dyrere at have